

CAL

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

MANIFEST DEL CORRELLENGUA 2014

Des d'aquell fatídic 25 d'abril de 1707 la llengua ha estat per al nostre poble l'eix bàsic de reconeixement. Perduts aleshores els nostres estats per la força de les armes la història ens va obligar a canviar el passaport pel diccionari. Ho vam fer, com tantes coses, amb la força que ens donava saber-nos resistents. Però ací estem en aquest 2014, tricentenari de l'ocupació de Barcelona i de l'abolició de l'estat català, a un pam, a un pas només de tenir un passaport que ens identifique, si no a tots, com a mínim, a un bon gruix de nosaltres, com la nació que som.

La defensa de la llengua ha estat una de les batalles més íntimes i constants de la nostra vida. Els qui vam néixer sota el franquisme van viure cruament aquella escola obscura que Ovidi Montllor retratà tan vivament. La vam viure i la vam patir. Mort Franco pràcticament tots vam pensar que el problema s'acabaria i la paradoxa, tantes dècades després és que no només no es va acabar sinó que renaix. Des de ponent el vent que ens arriba és terrible. Cada dia pitjor. No és cap equívoc dir que avui estem molt pitjor, pel que fa a drets lingüístics que a l'any noranta. I això és greu, molt greu.

Els Països Catalans clarament som una unitat d'agressió lingüística - especialment ara per part de l'estat espanyol. A la Franja, el País Valencià i les Illes l'atac és sistemàtic. Contra tot. Contra els mitjans i contra l'escola d'una forma molt especial però també contra les bases més profundes de la llengua, contra la seua unitat. N'estem acostumats. Ho hem patit durant tota aquesta llarguíssima transició. I ho hem resistit. La novetat és que els atacs també arriben al Principat, allà on no s'havien atrevit fins ara.

I d'aquesta unitat d'agressió n'hem d'aprendre. Si som una unitat d'agressió hem de ser una unitat de resposta. L'actitud provocadora de la batllesa d'Elx no és un problema només per al Tempir, Escola Valenciana o Acció Cultural. És un problema de tots nosaltres, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. Com és un problema de tots i no només d'Obra Cultural Balear l'agressió constant de Bauzá contra les escoles de les Illes. Aquest també és un problema de tots nosaltres, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. I, evidentment l'absurditat del LAPAO és un problema de tots nosaltres, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, no només de les associacions de la Franja.

Som a pocs mesos de veure nàixer entre Alcanar i La Jonquera una nova república catalana, el nostre segon estat, després d'Andorra. Serà un esdeveniment enorme, meravellós, però no serà de cap manera el final de la nostra història ni, ai!, el final de les agressions. Des de Bétera i Sa Pobla, des de Prada de Conflent i Queretes sapigueu que som molts els qui esperem veure ben aviat un altre tros del nostre país alliberat. I que som molts els qui seguirem usant el diccionari com si fos un passaport mentre lluitem per seguir el camí que de nou traça el vell Principat. La responsabilitat dels uns i dels altres serà diferent a partir d'aleshores però mentre entenguem que el català és la llengua de tots, de Salses

CAL

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

a Guardamar i de Fraga a Maó sabem que tots, totes les persones i institucions, tenim i tindrem l'obligació de respondre per ella. Junts i relligats com una indestructible mata de jonc. Eixa ha estat la nostra força des de fa 300 anys i serà la nostra força demà.

Visca la república catalana!
Visca els Països Catalans
Visca el Correllengua!

Vicent Partal
Director de Vilaweb